

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 57.

Z KRAKOWA DNIA 7 MAIA 1823 ROKU WE SRODĘ

Z Warszawy d. 28 Kwietnia.

Zwiedzając fabryki Warszawskie, najwięcej mię zastanowiła fabryka żelaza lancgo (Iron Foundry) Pana Evansa, dotąd w gmachu po Benonach będąca. Okazuje się w niej prawdziwy przemysł i jeniusz twórczy Angielski. Sieczkarnie Angielskie szczególnie na uwagę zasługują. Zawiadujący tą fabryką Anglik, przez Pana Evansa do Polski sprowadzony, doskonale naśladując fabrykacyją narzędzi z żelaza lancgo w Anglii. Widać, że ka itał na tę fabrykę wyłożony jest znaczny; praciue w niej do dwudziestu rzemieślników, po większej części Niemców. Ile o tej fabryce wiadomości zasięgnąć mogłem, okazuje się, że rzemieślnicy Polacy są pracowitsi i pilniejsi od Niemców; nie mają oni może tyle zdatności ile Niemcy, lecz więcej z czasu od Niemców korzystać umieją. Są oni przytem silniejsi, co nie małą jest rzeczą w takich fabrykach. Przekonywamy się z tego, że w naszym kraju na dobrych rzemieślnikach nie zbywa, i że obyć się moglibyśmy się bez cudzoziemców.

Fustelnik Londyński.

Z Petersburga d. 25 Marca d. k.

(Z Gazety le Conservateur Impartial.)

Dnia 23 b. m. Najjaśniejszy Cesarz Jegomość osobiście trzymał do Chrztu z Hrabinią Nesselrode, córkę Posła Francuzkiego. Obrząd odprawił się w pałacu poselstwa, w pokoju do tego przypotowanym. Nowo narodzoney dano imiona Alexandra, Maryia, Albertyna.

— D. 3 Kwietnia. —

(Z Gazety Petersburskiej.)

Dnia 26 z. m. przybyły nowy Pełnomocnik Niderlandcki, Baron Jekeren d'Enguizen, miał szczęście bydź przedstawionym Najjaśniejszemu Cesarzowi Jegomości, a byli w tymże charakterze P. Dedel, z okoliczności swego oddalenia się miał audyencyą pożegnania, którzy potem mieli szczęście także bydź przedstawieni NN. Cesarzowym.

Dnia 28 z. m. o wpół do jedenastej wystrzał działowy obwieścił puszczenie Newy. Dowódca twierdzy, podług zwyczaju, oznaczył ten wypadek, pierwszy przejeżdżając w łódce tę rzekę.

Ofiary zebrane na wspomnienie Greków wynoszą w ogólności 1,090,000 rubli.

Nowe ofiary na pomnik Lwowski wynoszą 1050 rubli.

Z Paryża d. 21 Kwietnia.

Telegraficzne doniesienie pod d. 19 b. m. z Baiony zawiera: Port i cytadela Giutaria opanowane zostały przez nasze woyska, i 200 ludzi, pomiędzy którymi 2 pułkowników i 10 officerów, z 5 działami i potrzebami dostało się w nasze ręce. Pampelona i St. Sebastian nie są jeszcze atakowane; dywizyja Bourke przed St. Sebastian zmocnioną została dywizyją Couchy. Mówią także, że twierdzę Pancorbo (która pomiędzy wysokimi skałami idącą do Madrytu drogę okrywa) konstytucyjne woyska opuściły, zagwoździwszy działa, że na wet z Burgos (w dawney Kastylii) ustąpiły, i że władze tamtejsze oczekują woyska Francuzkiego i przygotowały dla niego żywność.

Drugie telegraficzne doniesienie pod d. 20 wyraża: W Pancorbo znaleźliśmy 31 dział i mnóstwo bomb i kul. Główną kwatera znajduje się w Vittoria, gdzie Xże Angouleme z największym zapalem przyjęty został.

Trzecie nakoniec telegraficzne doniesienie pod dniem dzisiejszem opiewa: Przednia straż natrafiła w Logrono nad Ebro na 900 nieprzyacielskiego woyska, które tego miasta broniło i po dosyć żywey potyczce zostało miasto wzięte, a nieprzyacielski generał z 200 ludzi dostał się w naszą niewolę; jedna chorągiew, nieco broni i taborów zdobytymi zostały. — Marszałek Oudinot ruszył przeciw Burgos. — Xże Angouleme pozostanie kilka dni w Vittoria i jest zdrowy.

Woysko nasze przeciw Hiszpanii działające dzieli się na cztery czynne i pięty odwodowy korpus; pierwsze dwa korpusy i czwarty mają po trzy dywizye, a trzeci tylko dwie. Xże Angou-

leme jest generalissimem; Guilleminot Majorem generałem; naczelnikiem pierwszego korpusu Xże Reggio, Marszałek Oudinot, a naczelnikiem głównego sztabu Marszałek polny Gründler; naczelnikiem drugiego korpusu Generał Molitor; naczelnikiem trzeciego korpusu Xże Hohenlohe; naczelnikiem czwartego korpusu Xże Conegliano, Marszałek Moncey. Korpus odwodowy zostaje pod rozkazami Generała Bordesault. Generał Escar jest na czele głównego sztabu woyska; Generał Tirlet dowodzi artylerją, Generał Laurier korpusem inżynierów, a Sicard jest generalnym intendentem. Pireneyskie woysko podają do 61,000, a idące do Katalonii do 21,000 ludzi.

Im dalej woysko nasze postępuje (wyraża list prywatny) tem lepiej jest przyjmowane. Dywizyja Oberta osadziła Logrono, a brygada Molitora Tudela; Xże Reggio odebrał rozkaz zostawienia posterunków w Briviesca i Pancorbo. Jedna brygada gwardyi poyść ma do Miranda, a Generał Vallin z przednią strażą osadzić Burgos. — Mieszkańcy Madragon wyszli na przeciw Xciu Angouleme z białą chorągwią i okrzykiem: Niech żyć Ferdynand! śmierć konstytucyi!

Z Baiony piszą: że Admirał Lafary zabrał Hiszpański okręt z 2 mill. piastrow dla Stanów przeznaczony.

Na zupełnie zmyśloną wiadomość o wtargnieniu Generała Miny do Francyi, o protestacyi Anglii przeciw odezwie junty Hiszpańskiej i o śmierci Generała Bordesault, spadły nieco papiery Francuzkie, ale się znowu podały.

Adjutant Generała Guilleminot, Lostande, został na wolność wypuszczony,

ponieważ się zupełnie usprawiedliwił.

Minister wojenny dla słabości zdrowia jeszcze się u Dworu nie pokazał, a le jego małżonka bywa.

D. 16 policyja tuteysza szukała po sklepach lazek z szpadami i sztyletami i wszystkie zabrała.

W Roszfort spuszczone z warsztatu została nowa fregata Czarownica na 44 dział.

Admirał Hamelin pojechał ztąd na powrót do Brestu, i zapewniają, że uzbrojona tam eskadra przeznaczoną jest do krążenia pod brzegami Hiszpańskimi.

Baron Cagniard de Latour, któremu fizyka i mechanika wiele ważnych odkryciów winny, czynił przed N. Królem doświadczenie żarn swojego wynalazku, na których codziennie umleć można dla 100 ludzi mąki. Tych żarn, które są łatwe do poruszania, bo tylko 8 funtów ważą, zrobiono już kilkanaście dla wojska, z rozkazu Xcia Angouleme.

Dziennik Paryżki pisze, że b. tego Jenerała Sarazin, któremu Król we Francyi darował galerową karę, daleko sromotniejsza spotkała w Portugalii; dalej że podług listów z Tuluzy, w porcie Mahon znajdowało się 8 korsarskich okrętów w gotowości do wyyscia pod żagle, oczekując tylko na wiadomość o wybuchnięciu wojny.

Podług listów z Bordeaux grand Hiszpański, Margr. Boudillos, miał zaszczyt z małżonką swoją stawionym być przed Xiężną Angouleme.

Z Perpignan d. 10 Kwietnia.

Wczoray nadeszła tu sztafeta z Bationy, po której przybyciu Marszałek Moncey odbił zaraz przegląd wojska Barona Eroles. Korpus ten miał się

bardzo przez zbiegowstwo zmniejszyć. Jazda wiary, która do 200 koni liczy i w nienaylepszym znajduie się stanie, ma udać się w drogę.

Jenerał Donadieu jest tu dziś w wieczór oczekiwany. Dywizyja jego nadciągnie jutro, a dywizyja Hr. Curial postąpi jutro ku granicy Hiszpańskiej.

Nieiaki Latour, który towarzyszyć miał do Hiszpanii Montarlotowi, schwytany został. Znalaziono przy nim rozmaite pisma, które potajemnie rozrzucić chciał po Francyi i te dały powód do wielu uwięzień w pobliskich departamentach.

Od granic Hiszpańskich d. 14 Kwietnia.

Czterey Francuzcy zbiegowie, którzy przy przeprawie przez Bidassao poymanemi byli, zostali za wyrokiem sądu wojskowego rozstrzelanemi.

Korpus Xcia Hohenlohe rozciągnie się do Arragonii, dla przytchnięcia do Marszałka Moncey, skoro ten do Katalonii wkroczy. Uda się zaś tam iak tylko Xze Angouleme, doydzieł do Ebrojco około 23 b. m. nastąpi.

Marszałek polny Raynaud osadził z Tuluzy dolinę Aran. Kilku office-rów i 20 milicyiantów wojska konstytucyynego uciekli za jego się zbliżeniem, a mieszkańcy przyjęli naszych żołnierzy z naywiększą radością.

Wojsko nasze z tem większą przyymowane jest uprzejmością, że dajemy naprzód pieniądze alkadom za dostawy. Nie musiał zatem kray być przez konstytucyonistów wycięczony. — Damy Iruńskie złożyły Xciu Angouleme lilią brylantami wysadzaną, w wartości 25,000 Fr. i zapewniły go: że ich serca od

dawna oczekiwali oswobodzicieli z Francji. Dla przypodobania się naszemu wojskom wystawiają nawet na teatrach sztuki Francuskie.

Dywizya Conchy, która przez St. Jean-Pied-de-Port naprzód postąpiła, przysłała 118 jeńców do Tuluzy.

W Baionie trudnią się z największym pośpiechem ładowaniem na okręty żywności i ciężkich dział. Ostatnie przeznaczone są przeciw twierdzy St. Sebastian, które Dowódca Lapagua słyszeć nie chce o kapitulacyi i nawet wszystkie okręty odesłał, aby osadzić odjąć nadzieję ucieczki. Posłańcowi zaś Xcia Angouleme odpowiedział: „Jestem równie żołnierzem jak Wpań, znam moją powinność i dla tego nie mogę inaczej ustąpić z miejsca, którego obronę powierzył mi prawy mój Monarcha, iak tylko za wyraźnym jego rozkazem.”

Mowią o nowych pułkach, które zaciągane będą dla wojska wiary. I tak w Niozt tworzyć mają ieden pod nazwiskiem strzelców wiary, a w Paryżu lekkiej konnicy, które składać się będą z samej szlachty w stopniach oficerskich, i stanowić na przyszłość szlachecką gw. rdyą Ferdynanda VII. W Paryżu nie wolno im się iednak w mundurach pokazywać.

Rozeszła się wieść, że uszła z Urgel do Francji osada przyniosła zaraźliwą chorobę. Jakoż za dokładnem rozpoznaniem okazało się, że choroba na zółciową gorączkę, która pochodzi z zmiany powietrza, i pogorszyła się z braku opatrzenia, a może i niechędostwa. Po przedsięwziętych atoli środkach zniknęło wszelkie niebezpieczeństwo.

Maytkowie z Cadaques opowiadają: że mieszkańcy tego Katalońskiego miasta

każdey stronie, która tam przybędzie w celu wybierania podatków, opierać się postanowili. Na iedney z baszt uszykowane są działa, w porcie znayduie się 30 łodzi opatrzonych działami i amunicyją, dla wspierania urządzoney przez miejscową władzę obrony, do której należy także 700 milicyi. Mieszkańcy nie chcą się ani z konstytucyonistami, ani rojalistami łączyć. Takież doniesienie nadeszło o Palamos.

Z Trapista został uwięziony i że ekwipaże Jenerała St. Hilaire dostały się w Villafrańca w ręce zbroyney kupy, są zapewne czcąc wieści.

Numer dziennika Indicateur w Bordeaux skonfiskowany został, ponieważ umieścił wiadomość, że Hiszpańskie okręty pokazały się na uysciu Girondy.

Na równinie pod Vittoria odniósł Wellington d. 2. Lipca 1813. nad Francuzami zupełne zwycięstwo. Jozef Bonaparte uszedł tylko przed dragonami przez wyskoczenie z powozu i dosiężenie konia. Wszystkie artylerya, wozy i tabory z wszystkiemi rzeczami Jozefa Bonaparte dostały się zwycięzcom w ręce.

W szpitalu Barcelony trzymanemi są iako więźnie żona i dzieci Bessieres. Oba iego starszym synom, z których ieden ma lat 14 udało się pod zmyślonem nazwiskiem oszukać swych stróżów i uysć z Barcelony; na początku roku tego przybyli do Perpignanu, gdzie od Rządu wspartemi zostali.

Z Madrytu d. 5 Kwietnia.

Prefekt tutejszy oznaymił następujące doniesienie:

N. Król i Rodzina iego przybyli d. 1 b. m. o godzinie 6. w wieczór, bez najmniejszey zmiany w zdrowiu swoim, do

Anduxar. Od mieszkańców przyjętemi zostali okrzykami: Niech żyje konstytucya i król konstytucyiny! Domy i ulice prowadzące do pałacu JKMcI były kwiatami, &c. przybrane, a w wieczór całe miasto oświecone.

Podług doniesienia Prefekta Walencyi Abuscal pod d. 2 b. m. woyska wiary, które opanowały Murviedro i Walencyi oblężeniem zagroziły, zostały pod ostatnim miastem przez konstytucyjne woysko pod Pułkownikiem Bazan na głowę zbite. Liczba ich dochodziła do 5000 ludzi. Po 12-godzinney uporczywey walce o uścify pobojuwisko z utratą 800 zabitych i poymanych.

Poddanie się Maquinenzy nastąpi zapewne teraz w krotce. Mowią tu, iż Jenerał Balasteros mieć będzie w przeciągu miesiąca do 40,000 ludzi pod swoimi rozkazami.

Potwierdza się urzędownie, że Naczelnik powstańców Jaime i jego Adjutant Verdos przebaczenie przyjęli.

Dostrzegacz hiszpański donosi, iż siedmiu odważnych Francuzów przez Rząd Hiszpański uzbrojonych udali do legjonu z zbiegów Francuzkich i Włoskich utworzonego. Pod czas daney im na pożegnanie wiecerzyz spełnione między innemi zostało zdrowie: liberalistów Francuzkich, których imiona zapisane będą w dziejach, n. p. Lafayette, Manuel, Beniamin Constant, Keratry, Foy, Lafitte, Perrier, Bignon, &c.

Z Lizbony d. 7 Kwietnia.

Posiedzenia Stanów musiały być stosownie do przepisu konstytucyi d. 31 Marca zakończone. Względem powstania w Tros Montes wyraził Król w swojej mowie: „Jakkolwiek zasmuciła oycowskie serce moje ta okoliczność, przeko-

nała mnie jednak niezaprzeczenie o czyściwości ducha konstytucyynego i patriotyzmie większej części narodu, i ko też o duchu i tęgości, z iaki mi reprezentanci odpowiedzieli zaufaniu tych, którzy ich wysłali, itd. Gdy wiele ważnych przedmiotów, iak n. p. względem Sądownictwa i Skarbu, nie jest jeszcze załatwionych, przeto oświadczył J. K. M. życzenie, aby R-reprezentacyja narodowa zebrać się iak naysprędzey mogła około tronu, dla uzupełnienia konstytucyynego systematu. — Zadziwienią rzecz godna, iż w mowie królewskiej niema wcale zmianiki o ważnym w terażniejszych okolicznościach punkcie, to jest o związku między Portugalią i Hiszpanią.

Berboleta, wychodzący w Oporto dziennik, chwali okazaną w ostatniej potyczce z powstańcami pod Hr. Amarante waleczność batalionu 5go pułku strzelców i pułku milicyi z Feira, donosi oraz, że poymani w tey potyczce powstańcy będą na śmierć skazanemi. Daley opisać oburzający czyn jednego z naszych strzelców, który poznaawszy na przeciw siebie stojącego własnego brata, krzyczącego: niech żyje Jenerał Silveira! zimną krwią zastrzelił.

Miasto Amarante dane było w nagrodę oycu terażniejszego Hrabiego za kilkunastodniową obronę pięknego tamtejszego mostu na rzece Tamoga przeciw Jenerałom Francuzkim Laborde i Loison w r. 1809. Mowią, że Hr. Amarante wsparty był pieniędzmi od Francyi, że Margr. Mariable, który powstanie wzniecił i nim kierował, między innemi obiecał mu za żonę swą córkę, naybogatszą i naypiękniejszą w królestwie Damę, jeżeli skutecznie przeciwną rewolucyją.

Z Londynu d. 13 Kwietnia.

Na posiedzeniu d. 16. b. m. niższej izby Parlamentu Pułkownik Davies zapytał się Ministra Canning: Jakie Rząd Angielski przedsięwzięcie środki w przypadku, gdyby Francya mającą w Amerykańskich wodach flotą opanować chciała zachodnio-indyjskie posiadłości Hiszpańskie, mianowicie ważną wyspę Kuba? lub czyli ma z strony Rządu Francuzkiego zapewnienie, iż wstrzyma się od wszelkiego napadu na posiadłości N. Króla Hiszpańskiego? P. Canning odpowiedział: iż nie spodziewał się wcale tak niedorzecznego pytania od szanownego Członka, gdyż tycze się mogącego z działań wojujących stron wyniknąć wypadku, którego nikt zgadnąć nie może. Pułkownik Davies nie zważając na tę odpowiedź, wyraził, iż powszechnie jest wiadomo, że Francya ma znaczną eskadrę w wodach zachodnio-indyjskich — Lord Althorp wniosł o zniesienie bilu, zabraniającego w Anglii werbunku na rzecz obcą. Zachodzi pytanie, wyraził między innemi, czyli Minister Angielski nie powinien był w Weronie oświadczyć, iż my wspierać będziemy Hiszpanią przeciw obcemu napadowi. Podobne oświadczenie odwróciłoby bezwątpienia wielką nędzę od Hiszpanii i Anglii, bo dla kraju naszego zaledwo może być co szkodliwszem nad osadzenie Hiszpanii przez woyska Francuzkie. Widać więc, że Ministrowie nasi nie utrzymywali przyzwocie naszego honoru i interessu w Weronie. Xże Wellington nie okazał otwartości Anglika i nie obstawał jakby należało za zasadami sprawiedliwości i moralności. Co do wniosku mojego, tę czynię uwagę, iż powinnością jest neutralnego Mocarstwa być względem wojujących Mocarstw

bezstronnem. Gdy więc Anglija powie: iż żadne z tych Mocarstw niema na ziemi naszej werbować, zachowa ścisłą neutralność; gdy znowu powie: że obu stronom wolno, zachowa ją także. Lord Falkeston popierając powyższy wniosek, mowil: Zbywa mi na wyrazach, dla wynurzenia moiego czucia przy czytaniu pisma względem układów w Weronie. Ministrowie postępowaniem swoim poniżyli bardzo nasz kraj, i dalej jeszcze rzeczy posuwają, jak ostatnia mowa P. Caninga okazuje. Własnie jak gdyby chciało dać poznać Francyi wyrażono, iż jeżeli Portugalia wciągnięta do wojny zostanie, tedy iey nie wesprzemy. Lecz dalej jeszcze posunięte jest poniżenie: o kordonie zdrowia żadney nie mieliśmy wiadomości, a za coż opłacamy Posła w Paryżu, kiedy nic niedonosi? Na kilkanaście tygodni przed wyjazdem Xcia Wellingtona wiedział każdy o tym kordonie, tylko Minister spraw zagranicznych nie. Dawniey nim Anglija doszła do terazniejszej potęgi i powagi, nakazano by go flocie w Biskayskiej odnodze uważać. Ministerium nasze dało się oczywiście uludzić Francyi i dotąd nie wyszło z tego omamienia. Zgoła przy czytaniu złożonych przez Ministrów papierów burzy się krew w każdym Angliku. Umysł ludzki nigdy nie okazuje się szlachetniejszym i wyższym, jak gdy broni wolności. Jakże Ministerium narodu, w którym powszechnem czuciem jest wolność, mogło w podobny sprawie tak naganą okazać obojętność? Anglija nie zna bojaźni, wszelako pyta się czolgającego i wyrodnego gabinetu z pokorą i uniżonością o stan układów między Francją i Hiszpanią. Lord Chatam zwykł był mawiać: „Chciałbym znać Europejskie Mocarstwo, które bez poradzenia się

Anglii, powazyłoby się z działa wystrze-
lić. „Lecz minął już ten czas. Wyło-
żono milliony dla wydobywania Europy z
kaydan niewoli. My sami nazywaliśmy
się zdobywcami Francyi, oswobodzicielami
świata i walczącemi za wolność. Wsze-
lako w 8 lat później kraj nasz do tak
poniżonego przyszedł stanu, iż gabinet ie-
go nie śmie oświadczyć się przeciw obu-
rzącemu uciemżeniu i tyranii. Mini-
steryum nie przypuszcza możności, iż
kraj nasz wpłątany być może w wojnę,
unika wyjaśnienia i roztrząsania. (P.
Canning: Nie, nie!) Odrzucono nasze
pośrednictwo, równo iak nasze prawa
w sparcia i niepodległości, prawa, a któ-
rych gruntuie się niepodległość Anglii, a
na które targnął się Dom Burbunów. —
P. Baring oświadczył się żywo za zniesie-
niem zakazu obcego werbunku. Jeden z
największych naszych Wodzów, Marl-
borough, nabył wszystkich wojskowych
wiadomości pod Marszałkiem Turenne.
Anglii nie powinna sprzymierzyć się
swoich obrażać, ale mężką i stałą posta-
wę świata okazać. — P. Canning: Nie
mogę wyrazić, iak trudno mi będzie w
odpowiedzi na to, co było przedemną
mówione, pozostać przy pytaniu. Wnio-
sek o cofnięcie biału względem werbunku
pochodzi od Lorda, który, iak wiadomo,
pragnie dla Anglii pokoju, i który podług
swoiego zwyczaju wysłowił się rozumnie
i umiarkowanie. Lecz iakże mam nazwać
mowę Lorda, który ten wniosek popie-
tał? Sprzeciwia ona się zupełnie pier-
wszey. Lacedemonczykowie okazywali
czasami dzieciom swoim piłanych nie-
wolników, aby ich od tego występku
odstręczyć, lecz znajdnie się nie tylko
fizyczna, ale i moralna opiełość, i ni-
gdzie iey wyraźniej nie dostrzegłem,

iak w mowie zacnego Lorda. Nie jest
teraz czas na nią odpowiadać, ale nie bę-
dę wzbronny, gdy tego wypadnie potrze-
ba, i jeżeli podług wyrazu tego Lorda,
czołgałem się przed Francją, tedy bydz
może pewnym, iż nigdy przed nim nie
będę. Tu zwrócił P. Canning mowę do wnie-
sionego uchylenia w mowie będącey usta-
wy. Była przed 5 laty uchwalona, i razem
tajna rada wydała rozkaz zabraniaiący
wywozu broni i ammunicyi. Ostatni co-
fniony został; uchylene zaś wspomnio-
nego biału byłoby tylko na rzecz Hiszpanii.
W ostatniej wojnie walczyło woysko An-
gielskie w Hiszpanii przeciw wspólnemu
nieprzyjacielowi; ale teraz inaczey się
rzech ma. Któryż z Anglików wszedłszy
na ziemię Hiszpańską, mógłby patrzeć na
wymierzony miecz przeciw pieriom Hi-
szpanow? Co do moiey osoby, pewnie
nie. Z iedney strony obudziłoby się mo-
że uczucie wdzięczności w Hiszpanach, a
z drugiej może i nie, bo przypominam
sobie, że lubo po ostatniej wojnie Fran-
cuzkiey oświadczano przy wsiadaniu,
woysk na okręty Anglikom wdzięczność
za pomoc, przecież potem czyniono pu-
bliczne modły, że kraj uwolniony został
od kacerzów. Jakże nie mamy bydz neu-
tralnem, wypadaż nam wyspiarzom
skorszemi bydz do wojny niż narodóm
stałego ładu? Twierdzą ciągle, iż i pę-
dzy lub później wciągnionemi do woj-
ny zostaniemy. Jeżeli tak ma bydz, te-
dy powiadam później. (oklaski obu stron
izby.) Jeżeli wniydzimy w wojnę, te-
dy to nastąpi wedle zasad Angielskich i
po dojrzałey rozwadze? Nastąpić mogą
okoliczności, w których pomienienie wiel-
kiego intereśsu kraju w uściech nieodpo-
wiedzialnego mowcy dobrze bardzo się
wyda, ale ja, iako odpowiedzi alny Mini-

ster zasłużyłby na los, jaki mi zasny Lord przygotował, gdybym pominął interes narodu i na chwilę zapomniał, czego honor i charakter kraju odemnie wymagają. Jeżeli Panowie przeciwney strony żyją jak naykrótszey wojny, tedy postawa, jakąśmy przybrali, daleko lepiej temu celowi odpowiada, niż jeżeliśmy nierozsądnie w nią się wplątali. Skoro neutralność poczytana jest za przeciwną interesowi i honorowi kraju, należy oddalić Ministrów, którzy takową przybrali politykę; lecz nim przystąpimy do wojny, wypada działać wedle przyjętego przez Ministrów systematu. Jeżeli wojna nastąpi lub nastąpić musi, tedy zaczniemy ją z duchem i tęgością, jakie wielkiemu i niepodległemu narodowi przystoia, prowadzić ją naowczas będziemy tem otwarciej i chwalebniej, im mocniej i stalej będziemy do niej przygotowanymi, i tem lepiej będziemy mogli z każdego nastroczającego się zdarzenia korzystać. — Wniosek Lorda Althorpa względem uchylenia bilu o werbunku został przy głosowaniu większością 216 głosów przeciw 110 odrzucony.

W wyższej izbie Minister Liwerpool był wczoraj od wielu członków, zwłaszcza od P. Grey, względem zachowywanej przez Anglią polityki podczas układow w Weronie, bardzo obarczany, a Lord Holland wniósł, aby izbie złożone zostały: 1) kopie odpowiedzi Austrii, Rosyi i Prussii, wniesione przez Francją trzy pytania; 2) kopie wszystkich od r. 1820 przez An-

glią lub iey Ministrów na piśmie udzielonych sprzymierzonemu Mocarstwu, w których naganione jest mieszanie się do spraw Hiszpańskich; 3) kopie wszystkich pism Hiszpanii do Anglii lub iey Posła w Madrycie, w których Francya obwiniona jest, iż pieniędzmi i innemi sposobami podnieca niezgodę w Hiszpanii; 4) kopie wszystkich pism Rządu Angielskiego do P. Chateaubriand, które przez Francuzkiego Posła Rządowi Hiszpańskiemu udzielone były, a zwłaszcza ostatnie pismo z Lutego, które Poseł Francuski udzielić miał N. Królowi Hiszpańskiemu. — Zezwolono na złożenie wszystkich tych pism, wyjąwszy Numer pierwszy.

Onegdaj i wczoraj były gabinetowe rady w kancelaryi spraw zagranicznych i za każdą razą kilka godzin trwały.

Król przybył we środę do miasta i zabawi aż do rocznicy swoich urodzin d. 23 b. m.

Z Gibraltaru piszą, iż d. 19 Marca rano przepłynął tamtędy konwoy Francuzki z morza śródziemnego.

Niektóre z naszych pism podaia z prywatnych doniesień z Baiony stratę Francuzów w potyczce pod St. Sebastian do kilku set. Jenerał Vasseran, który przez długi czas dowodził kordonem zdrowia, miał także być ciężko ranny.

W Loyds gospodzie czynione są zakłady, iż do 5 Maia r. b. między Anglią i Francją przyjdzie do wojny.

DODATEK DO N° 37. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 7 MAIA 1823 ROKU WE SRODĘ.

Z Zurich d. 16 Kwietnia.

Podług nadeszłych tu onegdaj doniesień Rząd Grecki zawarł z ostatnią z Marselii odpłyniczą wyprawą formalną umowę i zaciągającą w Niemczech i Szwajcaryą pożyczkę zatwierdził. — Niemcy weszli do Napoléi di Romania, niektórzy postanowili dla słabości zdrowia wrócić do domów, a inni weszli do urządzonego na sposób Europejski pułku Greckiego.

Z Frankfortu d. 15 Kwietnia.

Nowy Prezes Seymu związku Niemieckiego, Baron Münch-Bellinghausen przybył tu i na posiedzenie Seymu d. 10 b. m. wprowadzony został. Poprzednik jego, Hr. Buol-Schauenstein, pożegnał na piśmie wysokie Zgromadzenie, w którym kilka lat prezydował. W przyszłym miesiącu będzie zapewne Sejm czynniejszym niżeli dotąd. Roztrząśnienie zdania sprawy śledczej komisji Mogunckiej, które już nadeszło, będzie bez wątpienia najpierwszym przedmiotem jego narad.

N. Cesarz Austriacki na dowód swojego ukontentowania i łaski udzielił swojemu Ministrowi — Rezydentowi w mieście naszym, Baronowi Handel, order Leopolda.

Bankier Rothschild zaprosił nowego Prezesa Seymu nazajutrz po jego tu przybyciu na świetny obiad, na którym znaydowali się wszyscy Posłowie.

Radca stanu Bethmann dał d. 12 ucztę dla przybyłego tu Hiszpańskiego Hr. Toreno. Przybycie tu tego cudzoziemca w teraźniejszych okolicznościach sprawiło niemałe wrażenie.

Upadły tu Dom okazał, iż jest w stanie wszystkich swoich wierzycieli zupełnie zaspokoić, ale w przeciągu dopiero lat pięciu.

Officer tutejszego liniowego batalionu podał wojskowej władzy pismo względem zniesienia kary kija; lecz poczytane zostało jako sprzeciwiające się posłuszeństwu i autor ukarany został więzieniem.

Z Włoch d. 9 Kwietnia.

Mędzy Austryją i kraiem kościelnym zawarta została umowa względem wzajemnego oddawania zbiegów.

D. 25 Marca umarł w Rzymie Frałat Menocchio, spowiednik Oyca S. — Gdy ubolewając jeszcze w tej stolicy nad śmiercią nieśmiertelnego Canova, nieszczęsne zdarzenie zagroziło także życiu sławnego Thorwaldsena. Chłopiec w warsztacie jego bawił się pistoletem,

który wystrzelił, lecz szczęściem leko tylko ranił artystę.

Hieronim Bonaparte przybył do Rzymu dla osiedlenia tam na zawsze i tym końcem kupił piękny pałac od brata swego Lucyana, który obrał sobie mieszkanie w Viterbo.

Z Algieru popłynęła d. 4 Marca eskadra z 4 okrętów złożona do Alexandryi. W przód jeszcze Konsul Niderlandzki oświadczył Dejowi, iż jeżeli jego korsarze choć jeden Hiszpański okręt zabiorą, Niderlandzka eskadra zaraz po nieprzyjacielsku postąpi. (Pomiędzy Hiszpanią i Niderlandami zachodzi umowa względem obrony obustronnych okrętów przeciw rozbojowi Barbare-sków.)

Z Salzburga d. 29 Kwietnia.

Gazeta tuteysza donosi z Taxenbach: „Od 16 b. m. czuć się tu co dziennie w różnych czasach, dały wstrząśnienia ziemi z rozmaitego rodzaju podziemnem łoskotem. W nocy jeszcze d. 15 słyszeć się dał brzęk okien. D. 16 o godzinie 2 z południa czuć się dało powtórne trzęsienie ziemi, a najmocniej około godziny 7 w wieczór, któremu towarzyszył podziemny huk, podobny do turkotu wozu po podłodze toczącego się, w kierunku od północno-zachodu ku południowo-zachodowi. Postrzeżono w wielu domach trzęsące się okna, drzwi i ściany. Toż samo nastąpiło o godzinie 10 w wieczór i o północy z d. 17 na 18. Wiatru nie było żadnego, barometr opadł dnia tego o trzy strychy, a ciepłomierz stał na 8 stopniu powyżej punktu lodu. D. 18 w południe dał się w obłokach słyszeć lekki grzmot w kierunku od północno-zachodu. Po południu kwadrans na 4tą słyszano podobne

do wozu turkotanie od północy ku południowi, które ziemię wstrząsnęło, i w 5 minut potem nastąpiło od południa słabsze i bez żadnego wiatru. Barometr spadł znowu o 2 strychy, a ciepłomierz okazywał 10 stopni powyżej punktu lodu. W wieczór padał deszcz, a w gorach śnieg. W nocy 18 słyszeć się dał podziemny huk, podobny do dalekich wystrzałów; barometr w nocy o jeden strych, a ciepłomierz na 3ci stopień powyżej punktu lodu opadł; padał deszcz i śnieg, a mgła okryła góry. D. 20 o godzinie 3 z rana słyszeć się dał w niektórych miejscach mocny huk podziemny, a w innych podobny do grzmotu łoskot w kierunku od północno-wschodu; śnieg okrył dolinę, ciepłomierz okazywał jeden stopień nad zero, a barometr podniosł się o jeden strych. D. 28 nastąpiła północna burza, padał śnieg i na kilka dni pie wey przemijały się wiatry północny z zimnym wschodnim.,

Z Bruxelli d. 16 Kwietnia.

Kupcy nasi wysłalią od niedawnego czasu wiele zboża do Francyi. Na ostatniem targu w Brugges podniosł się hektoliter pszenicy o 43, a żyto o 23 setnych części franka (centimes.)

W Rotterdamie utworzył się związek na polepszenie moralności więźniów, do którego wszyscy mieszkańcy Niderlandscy za złożeniem z Zh. zapisać się mogą.

Z Odessy d. 1 Kwietnia.

Naynowsze nasze doniesienia z Stambułu dochodzą do 25 Marca. Ubrojania czynione są ciągle przez Portę, lecz nadaią im teraz inne przeznaczenie. Nie mają być przeciw Grekom, ale przeciw Persom wymierzone, którzy na początku przeszłego miesiąca prawie całe przeciw nim działające Tureckie woysko znieśli.

Z Kopenhagi d. 22 Kwietnia.

Posel nasz przy Dworze Francuzkim, Jenerał porucznik Jnui, ciągle tu jeszcze bawi.

Zbożowy handel w portach morza Bałtyckiego (wyraża iedno z pism Duńskich) ożywił się znowu. Naywiększy jest pokup na żyto, na pszenicę nie tyle, a po życie na owies.

Listy z Islandyi pod d: 15 z. m. donoszą, iż lubo zima była łagodną, panowały iednak wielkie burze z deszczem; naywiększy wichur był w Boże Narodzenie, który kilkanaście Kościołów i gmachów obalił. Wulkan w Oefields-Jökelen wyrzucał na początku r. b. popioł i kamienie, ale przecież znaczney nie przadžił szkody.

Wiersz nadesłany do umieszczenia.

Ciepło nam coś nienastaje,
 Wróży późne urodzaje;
 A dla cięgie zimney Aury,
 W strachu cyprysy, i laury.
 I nisko krzewiste zioła,
 Z których miodek zbiera Pszczola,
 I przyjemy Muieranek,
 Ten luby Kiełbas Kochanek.
 Kiedyż nam się zazieleni?
 Jeszcze ma Jębek w Czerwieni....
 Aura przyczyną jest chłodna,
 Że i Pszczola nasza głodna;
 Bo Kwiatów niema na łące....
 Czasy zimne... niegorące...
 Wiatr na nią ze wszystkich stron wieje,
 Potraciła Przywileje.
 Na polach, z których miód ssąla.
 I z których niegdyś powstała.
 Za to teraz żółd jej plonem,
 I puszcza żądło przed zgonem.
 Na chłodną Aurę się dąsa,
 Każdego szczypie i kąsa.

Dnia 5 i 6 Maja 1823.
 Cena zboż różnego gatunku na Targu w
 Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. 22. gr.	2. 22. gr.	3. 22. gr.	4. 22. gr.
— Pszenicy	16	15	15	14
— Żyta	15	24	15	14
— Jęczmienia	11	10	15	10
— Grochu	18	17	15	17
— Owsa	7	6	15	—
— Jagiel	30	28	—	—
— Rzepaku	22	21	24	—

W Gdańsku dnia 25 Kwietnia.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszenicy	od Żłp.	540	do	760.
Żyta	—	480	—	500.
Jęczmienia	—	360	—	400.
Owsa	—	280	—	300.
Grochu	—	400	—	440.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 5 Maja.

Czer: Żł: Holl: moneta Courant	Żłp.	20	gr.	12
— detto Cesarzski	—	20	6	
Fryd. Pruskie	—	35	—	
Luidor	—	37	—	
złoto frankowy	—	33	—	
Szeiny Wiedeńskie za 100	—	228	—	
Złoty ryński Szeinami	—	1	22	

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek dnia 8 Maja, daną będzie wcale nowa tu jeszcze niewi-
 na Komedya w 3 aktach, oryginalnie wier-
 szem w ięzyku polskim napisana, pod na-
 zwiskiem: Pan Drzymala czyli Teiemne
 zaślubienie. — Zakończy Opera w iednym
 obszernym akcie, z francuzkiego naślado-
 wana przez L. A. Dmuszewskiego, pod na-
 zwiskiem: Miłostki Utańskie.

W Niedzielę zaś, d. 11, daną będzie
 po iwszy raz wielka wcale nowa tu ie-
 szcze nigdy nie widziana Tragedya ze
 śpiewami z dzieiów oyczystych przez J.
 U. Niemczewicza więszem oryginalnie
 w ięzyku polskim napisana, pod nazwi-
 skiem: Zbiegiew.

LOTERIA KRAIOWA.

W 32 Ciągnięciu dnia 7 Maja r. b.
 w przytomności osób od Rządu do tego
 wyznaczonych, wyciągnięte z koła zo-
 stały Numera następujące:

3. 33. 28. 78. 61.

DONIESIENIA.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. — Gdy Licytacyja dzierżawy propinaceyi w Dobrach Czernichowie i Przewozu tamże na Wiśle będącego w dniu dzisiejszym tentowana dla braku Konkurentów skutku nie otrzymała, przeto do odbycia teyże nowy termin na dzień 16 b. m. i r. godzinę rano naznacza się. — Główniejsze warunki dzierżawy są: Dzierżawa trwać będzie rok ieden z dniem 1go Czerwca r. b. zaczynający się. Pretium fisci co do Propinaceyi ustanowione zostało w Summie Zł. polskich 8000, zaś z przewozu Złp. 450. Licytować chcący złożą na Vadium całą część prety fisci odpowiadającą; co do reszty warunków, takowe chęć licytowania mającym każdego czasu w Wydziale Dochodów, gdzie licytacyja odbywać się będzie udzielone być mogą. — W Krakowie d. 1 Marca 1823 r.

J. K. Bartl.

Za Sekretarza Marcisiewicz, Adjunkt Wydziału.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Stosownie do Odezwy Kommissyi Włościańskiej do Senatu uczynionych, do publiczney podaie wiadomości, iż w dniu 1, 16 i 31 Maja r. b. o godzinie 10 z rana w Biórze Wydziału Dochodów Publicznych przed Kommissyją do tego delegowaną odbywać się będzie licytacyja na wypuszczenie w wieczną dzierżawę Polwarku z gruntem i propinacyją w wsi Bronowicach Wielkich o milę od Krakowa odległej. Co do wku-pnego, które stanowić będzie w czasie licytacyi pretium fisci, iako też co do Czynszu, czyli kanonu Skarbowi opłacać się mającego, chęć otrzymania tey dzierżawy mający, do Kommissyi Włościańskiej udadź się zechcą, gdzie także więcej objaśnień i warunki dzierżawy do odczytania udzielone im zostaną. — W Krakowie d. 23 Kwietnia 1823.

Linowski.

Za Sekretarza Marcisiewicz, Adjunkt W.

Prezes Sądu Appellacyynego Wolnego, Niepodległego, i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Stosownie do przepisu art. 118 Kod. Cyw. podaie niniejszym do wiadomości powszechney, iż Trybunał I. Instancyi kraju tutejszego na powództwo Józefa Buhińskiego O. W. M. Krakowa przy ulicy Floryańskiej pod L. 503 zamieszkałego, wydał w dniu 23 Października r. z. 1822 wyrok stanowczy, mocą którego nieprzytomność Ignacego Bera żadney o sobie wiadomości niedającejgo uznana została. — W Krakowie d. 18 Stycznia 1823.

Nikorowicz.

Raubach, Sekr. S. A.

W Krakowie przy Ulicy Świeckiej w Domu pod Nr. 327. dnia 12. Maja b. r. o godzinie 10. rano na dole Sprzedarz publiczna odgódzie się Stołów, krzesel, kanap, Zwierciadeł, Szaff, kommod, Szkła różnego i innych — Zaś W Sukienkach Gmachu dnia 14. m. i r. b. Sprzedane zostaną Korły żelazne, Przyciery, Naczynia wszelkie do Mydlarni sposobne, Garki Lijs blaszane i inne — wszystko za gotową zaraz zapłatą. — Kraków 4. Maja 1823.

Skorczyński Kom: Sad.

Dobra Deszno z przyległościami z kilkaset korcy wysiewami, tak Oziminy iak i Jarzyny, Łakami, Lasami, Stawem, Młynem, Tartakiem, Domem mieszkalnym wygodnym meblowanym, Ogrodem Włoskim, z najlepszymi gatunkami fruktów, Ulami pszczoł. &c. &c. &c. Są z wolney ręki do sprzedania, o warunkach teyże sprzedarzy i o cenie za też Dobra można się dowiedzieć u W. Adama Krzyżanowskiego mieszkającego na Szpitalney ulicy pod Nr. 561 i w Kilkach u W. Jacentego Krzyżanowskiego.

Dnia 15 b. m. Maia otwierają się Łazienki Wód siarczanych we wsi Swoszowicach pod Krakowem. Przyjeżdżający na kąpiele dostać mogą pomieszkania obok Łazienek stosownie do potrzeby, z przyzwoitem usłużeniem w kąpielach, a Trahtyer przy Łazienkach wygody stoła za służoną cenę dostarczać winien będzie.